

21 Защото се коухъ ѿ тебе, понеже си человекъ жестока: земашъ онова, което не си твоя, и жнешъ онова, което не си сѣялъ.

22 И рече мѣ господаро мѣ: ѿ оуста та ти ще да те съдимъ, азъкавши рабе: знаеше защо азъ самъ человекъ жестока, земамъ онова, което не самъ ѿставилъ. и жнешъ онова, което не самъ сѣялъ:

23 И даждо не даде сребро то мое на търговци те, и като дойдешъ азъ, ще хъ да го земамъ съ лихва та;

24 И рече на оная шото предстоаваха тамъ: земете ѿ неговъ мнасъ та, и дайте ѿ на оногова който има десеть те мнаси.

25 И рекоха мѣ: господи-не, има десеть мнаси:

26 Защото ви говоримъ, че секомъ който има, ще да мѣ се даде: а ѿ оногова който нема, и шото има ще да се земе ѿ неговъ.

27 Но врази те мой оная, който ме не ще хъ да царствамъ надъ нихъ, доведете ги тѣка, и изсѣчете предъ мене.

28 И като рече тѣ (слова) Исуса, ѿиваше напредъ и воскачвашесе во Иерусалимъ.

29 И като приближи до Виа-сага и Виа-анія, къ

гора та която се нарича Влеинска, прати двѣма ѿ оученици те си.

30 И рече: идете въ ѿрѣшно то селъ: и като влизите въ него ще да намерите едно ждребче приврзано, на което никои человекъ никога не е възсѣялъ: като го ѿвжржете, доведете ми го.

31 И ако вы попыта нѣкой: защо го ѿвжрзвате; така да мѣ речете: защо на господаратъ неговъ тревдва.

32 И ѿидоха пратени те, и найдоха каквото шо имъ рече.

33 И като ѿвжрзваха ждечче то, рекоха имъ господарете мѣ: защо ѿвжрзвате ждечче то;

34 И оны рекоха: защо господаро мѣ го иска.

35 И доведоха го при Исуса: и като нафрлаха дрехи те си на ждечче то, качиха Исуса.

36 И като заминдваше той, постилаха дрехи те си по пѣтъатъ.

37 И когато приближи вече до нанадолно то на-гора та Влеинска, начнаха сичко то множество оученическо да се радватъ, и да хвалатъ Бѣга съ голѣмъ гласъ, за сички те силы, който видеха.